

प्रवक्ता

दैनिक

लोकाक्षीचा

मुख्य संपादक : नितीन रावण मुजमुले, मो.9673210438

मराठवाड्याला पाण्यासाठी अजून किती तरसावणार

मराठवाडा मंत्रिमंडळ बैठकीतील छप्परफाड आशवासने हवेतच

४७ हजार कोटींच्या निर्णयांचे काय झाले ? ; अंमलबजावणीचा वेग संथ !

मंत्रिमंडळ बैठक पुन्हा चर्चेत ; निर्णयांच्याअंमलबजावणीवरून विरोधक सरकारला घेरणार

बीड / प्रतिनिधी

मराठवाडा मुक्ती दिनाच्या पार्ष्वभूमीवर दरवर्षी सप्टेंबरमध्ये मंत्रिमंडळ बैठकीची चर्चा रंगते. मराठवाड्याचा मागासलेपणा दूर करण्यासाठी मोठ्या घोषणा आणि कोटयवधी रुपयांच्या योजनांची आशवासने दिली जातात ; मात्र प्रत्यक्ष अंमलबजावणी किती झाली, हा प्रश्न कायम आहे . २०१४ नंतर मराठवाड्यात दोन मंत्रिमंडळ बैठका झाल्या . जलसंपदा, पाणीपुरवठा, सिंचन आणि इतर विकासकामांसाठी मोठ्या निधीची घोषणा करण्यात आली . २०२३ मधील बैठकीत तब्बल ४७ हजार कोटी रुपयांच्या २० निर्णयांची घोषणा झाली . त्यापैकी जलसंपदा विभागासाठी १३ हजार ५६२ कोटी रुपयांची तरतूद करण्यात आली . काही कामे सुरू झाली असली तरी अनेक प्रकल्प अद्याप भूसंपादन, निविदा किंवा निधीअभावी रखडल्याचे चित्र आहे . मराठवाडा वॉटर ग्रीड, सिंचन प्रकल्प आणि नगरपालिका पाणीपुरवठा योजनांच्या अंमलबजावणीचा वेगही अपेक्षेप्रमाणे नसल्याचा आरोप आहे . अनेक शहरांना आजही काही दिवसांच्या अंतराने पाणीपुरवठा करावा लागतो . दरम्यान, मंत्रिमंडळ बैठकीतील निर्णयांची गांभीर्याने अंमलबजावणी होत नसल्याचा आरोप विरोधकांकडून करण्यात आला आहे . त्यामुळे आगामी बैठकीच्या पार्ष्वभूमीवर सरकारच्या घोषणांचा आणि प्रत्यक्ष कामांचा हिशेब मांडण्याचा प्रयत्न विरोधकांकडून होण्याची शक्यता आहे . कारण मंत्रिमंडळ बैठकातून होणाऱ्या निर्णयांचे अंमलबजावणीमध्ये रुपांतर होत नाही . नेमकी काय स्थिती आहे ?

सप्टेंबरमध्ये मराठवाड्यात मंत्रिमंडळांची बैठक का घेतली जाते ?

● १७ सप्टेंबर १९४८ रोजी हैदराबाद संस्थान भारतात विलीन झाले . एक मोठा भूप्रदेश स्वतंत्र झाला . यात मराठवाड्यातील तत्कालीन पाच जिल्हे होते . आता ही संख्या आठ आहे . गेली अनेक वर्षे विविध क्षेत्रांत मागास असणाऱ्या मराठवाड्याला पुढे आणण्यासाठी स्वतंत्र निधी देऊ, असे आशवासन देण्यात आले . अ . र . अंतुले मुख्यमंत्री असताना मंत्रिमंडळाची बैठक घेण्याचेही ठरविण्यात आले . पहिली बैठक १९८१मध्ये घेण्यात आली . यावेळी देण्यात आलेल्या आशवासनांचे वर्णन करताना 'छप्परफाड' आशवासने असा मथळा 'मराठवाडा' दैनिकात प्रकाशित करण्यात आला . पुढे मराठवाडा मुक्ती दिनानिमित्त ध्वजारोहण होऊ लागले . निमित्ताने बैठक होऊ लागल्या . मुख्यमंत्री असताना विलासराव देशमुख यांनी बैठकीत राष्ट्रवादीवर कुरघोडी केली . लातूर, बीड, उस्मानाबाद या तीन जिल्ह्यांसाठी २५ टीएमसी पाणी मंजूर करण्यासाठी राष्ट्रवादी काँग्रेसचे तत्कालीन उपमुख्यमंत्री अजित पवार हे आडकाठी आणत आहेत, असे चित्र निर्माण करण्यात आले . या पाण्यापैकी पुढे २३ .३२ अब्ज घनफुट पाणी मंजूर झाले . यातील फक्त सात टीएमसी पाणी अडविण्यास कृष्णा पाणी तंटा लावावदाने परवानगी दिली . हे पाणी सिंचनासाठी मिळेल, अशी आशा गेल्या २५ वर्षांपासून सुरू आहे . आता हे काम झालेच आहे, असे सांगण्यात येते . अजून पाणी काही आले नाही .

कंभरेला गावठी कट्टा लावून फिरणारा तरुण एलसीबीच्या जाळ्यात

बीड / प्रतिनिधी

बीड शहरातील जालना रुफ परिसरात कंभरेला गावठी कट्टा (पिस्तूल) लावून फिरणाऱ्या तरुणाला स्थानिक गुन्हे शाखेच्या (LCB) पथकाने ताब्यात घेतले. ही कारवाई ३ सप्टेंबर रोजी करण्यात आली. पोलिसांना मिळालेल्या गुप्त माहितीनुसार, जालना रोडवरील रिलायन्स मॉलजवळ एक ट्रक चालक कंभरेला गावठी कट्टा लावून फिरत असल्याची माहिती मिळाली. त्यानंतर पोलिस निरीक्षक शिवाजी बंटेवाड यांच्या मार्गदर्शनाखाली पथकाने कारवाई करत सत्यम अशोक कासार (वय २३, रा. अस्तीगाव, ता. पारनेर, जि. अहिल्यानगर) याला ताब्यात घेतले. झडतींदरम्यान त्याच्याकडून एक गावठी कट्टा (पिस्तूल) आणि चार जिवंत काडतुबे, अंदाजे ५४ हजार रुपये किमतीचा मुद्दामाल, जप्त करण्यात आला. याप्रकरणी शिवाजीनगर पोलिस ठाण्यात आरोपीविरुद्ध गुन्हा दाखल करण्यात आला असून पुढील तपास सुरू आहे. ही कारवाई पोलिस अधीक्षक नवनि्त कांवट, अपर पोलिस अधीक्षक समीर शेख, उपविभागीय पोलिस अधिकारी व्यंकटराम यांच्या मार्गदर्शनाखाली पोलिस निरीक्षक शिवाजी बंटेवाड व स्थानिक गुन्हे शाखेच्या पथकाने केली.

२०२३ मधील बैठकीतील निर्णयांचे पुढे काय झाले ?

● या मंत्रिमंडळ बैठकीवेळी मुख्यमंत्री एकनाथ शिंदे होते आणि देवेंद्र फडणवीस उपमुख्यमंत्री होते . या बैठकीमध्ये २० निर्णय घेण्यात आले होते . निधीचा आकडा ४७ हजार कोटी रुपयांचा होता . यातील जलसंपदा विभागातील विविध कामांसाठी केलेली तरतूद होती १३ हजार ५६२ कोटी रुपयांची . यातील काही कामांच्या निविदा पूर्ण होऊन काम सुरू करण्याचे आदेश देण्यात आले आहेत . काही प्रकल्पांचे काम २२ टक्के पूर्ण आहे . भूसंपादनाची प्रक्रिया सुरू आहे, अशी उत्तरे जलसंपदा विभागाकडून दिली जातात . मात्र, अशी अनेक कामे आहेत, ज्याचे पुढे काहीच होऊ शकले नाही . अनेक नगरपालिकांना पिण्याच्या पाण्याच्या योजना मंजूर करण्यात आल्या होत्या . पण काम काही पूर्ण झाले नाही . आजही मराठवाड्यात फक्त दोन किंवा तीन नगरपालिका क्षेत्रात दररोज पाणीपुरवठा होत असेल . बाकी सर्व नगरपालिकांमध्ये कधी पाच दिवस तर कधी आठ दिवसांतून एकदा पाणीपुरवठा होतो . सिंचन आणि पाणीपुरवठा या दोन्ही विभागात कमाळीच्या संथ गतीने कामे सुरू आहेत . अनेक योजनांना निधीच मिळालेला नाही . अनेक मंदिरांचा निधी, स्वातंत्र्य सैनिकांचे स्मृतीस्थळे याच्या विकासासाठीही निधी देण्याचे आशवासन देण्यात आले होते . पण अनेक बाबींना निधीच मिळाला नाही, असा आरोप कायम आहे .

रिपाई पदाधिकाऱ्यांची 8 सप्टेंबर रोजी महत्वपूर्ण बैठक – आयोजित – राजू जोगदंड

बीड / प्रतिनिधी

सामाजिक न्याय भवन नगर रोड बीडच्या सभागृहात सकाळी ठीक 11 वाजता आयोजित करण्यात आली आहे. तरी रिपाईच्या जिल्हा कार्यकारणी पदाधिकारी, जिल्हा भरातील तालुका कार्यकारिणी पदाधिकारी, महिला आवाडी पदाधिकारी, युवा रिपाई पदाधिकारी, शहर कार्यकारिणी पदाधिकारी, यांनी दि. ८ सप्टेंबर 2026 मंगळवार रोजी आंबेडकर भवनाच्या सभागृहात सकाळी ठीक 11 वाजता आयोजित बैठकीस वेळेवर उपस्थित राहावे. असे आवाहन रिपाईचे जिल्हा सरचिटणीस राजू जोगदंड यांनी केले आहे.

शिवाजीनगर पोलिसांची धाडसी कारवाई ; पाटलाग करून शस्त्रधारी ५ आरोपींना थार गाडीसह पकडले

बीड शहरातील शिवाजीनगर पोलिसांनी गंभीर मारहाण व आपत्कालीन परिस्थितीतील प्रकरणात धाडसी कारवाई करत पाटलाग करून पाच शस्त्रधारी आरोपींना थार गाडीसह अटक केली. ही घटना १ सप्टेंबर रोजी माने कॉम्प्लेक्स, मौजेक सलूनसमोर घडली होती. शेती खरेदीच्या कारणावरून दोन गटांमध्ये वाद होऊन एका गटाने दुसऱ्या गटावर प्राणघातक हल्ला करण्याचा प्रयत्न केल्याची माहिती पोलिसांना मिळाली. माहिती मिळताच पोलिस अंमलदार सचिन आगतावे व बाळू रहाडे यांनी तातडीने घटनास्थळी धाव घेतली. पोलिसांना पाहताच

बीड शहरातील शिवाजीनगर पोलिसांनी गंभीर मारहाण व आपत्कालीन परिस्थितीतील प्रकरणात धाडसी कारवाई करत पाटलाग करून पाच शस्त्रधारी आरोपींना थार गाडीसह अटक केली. ही घटना १ सप्टेंबर रोजी माने कॉम्प्लेक्स, मौजेक सलूनसमोर घडली होती. शेती खरेदीच्या कारणावरून दोन गटांमध्ये वाद होऊन एका गटाने दुसऱ्या गटावर प्राणघातक हल्ला करण्याचा प्रयत्न केल्याची माहिती पोलिसांना मिळाली. माहिती मिळताच पोलिस अंमलदार सचिन आगतावे व बाळू रहाडे यांनी तातडीने घटनास्थळी धाव घेतली. पोलिसांना पाहताच

आरोपींनी वाहनातून पळकाढण्यास सुरुवात केली. पोलिसांनी पाटलाग करून वाहन अडवण्याचा प्रयत्न केला असता आरोपींनी वाहनाचा वेग वाढविला. दरम्यान, पोलिसांनी थार गाडीचा पाटलाग सुरू ठेवत आरोपींना पकडले. या कारवाईत बाबू चर्फ निनानाथ शहादेव जाधव, हनुमान शहादेव जाधव, संभाजी

सिताराम जाधव, यशराज रामा जाधव आणि सागर गंगाराम जाधव यांना अटक करण्यात आली. सर्व आरोपी वायभटवाडी, ता. व जि. बीड येथील रहिवासी असल्याचे पोलिसांनी सांगितले. या गुन्ह्यात एकूण १३ जणांविरुद्ध गुन्हा दाखल असून, पाच जणांना अटक झाली आहे.

२० नगरसेवकांच्या स्वाक्षऱ्यांनी स्वच्छता सभापती यांचा राजीनामा घेण्यासाठी मुख्याधिकारी यांना आंबेडकरवादी युवकांनी घेरले

बाबासाहेबांच्या मिरवणुकीत नाल्याचे पाणी ; आता राजीनाम्याच्या मागणीवर विशेष सभा घ्यावीच लागणार !

बीड / प्रतिनिधी

दि. १४ एप्रिल २०२६ रोजी डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर जयंतीनिमित्त बीड शहरात निघालेल्या मिरवणुकीच्या मार्गावर नाल्याचे घाण पाणी रस्त्यावर आले आणि नागरिक व आंबेडकरी अनुयायांना त्यातून मार्गक्रमण करावे लागले. ही घटना केवळ स्वच्छता व्यवस्थेचे अपयश नाही, तर नगरपरिषदेच्या जबाबदारीवर आणि संवेदनशीलतेवर गंभीर प्रश्नचिन्ह निर्माण करणारी घटना आहे.

या घटनेनंतर आता २० नगरसेवकांनी लेखी स्वाक्षऱ्या करून स्वच्छता सभापती श्री. शेख निजाम यांच्या राजीनाम्याच्या मागणीवर चर्चा व निर्णय घेण्यासाठी विशेष सभा बोलावण्याची मागणी केली आहे. म्हणून आता प्रश्न साधा आहे – विशेष सभा बोलावणार की लोकशाहीची मागणी फाईलमध्ये दडपून ठेवणार ? नगरसेवकांनी आपली वैधानिक मागणी लेखी स्वरूपात दिली आहे. त्यामुळे आता मुख्याधिकारी आणि नगराध्यक्षानी कोणत्याही दबावाला बळी न पडता कायद्यानुसार तातडीने विशेष सभा बोलावावी. पण २० नगरसेवकांनी

स्वाक्षरी करून सभागृहात निर्णय घेण्याची मागणी केली आहे. त्यामुळे आता विषय भावनिक नाही वैधानिक आहे. सभागृहात चर्चा झाली पाहिजे. जबाबदारी निश्चित झाली पाहिजे. मतदान झाले पाहिजे. आणि निर्णय अधिकृत इतिवृत्तात नोंदवला पाहिजे. बाबासाहेबांच्या जयंतीची मिरवणूक नाल्यातून जाते आणि जबाबदार पदाधिकारी खुर्चीत बसून राहतात, हे बीडकर जनता सहन करणार नाही ! बाबासाहेबांच्या जयंतीची मिरवणूक नाल्यातून जाते आणि जबाबदार पदाधिकारी खुर्चीत बसून राहतात, हे बीडकर जनता सहन करणार नाही ! ज्या शहरात नागरिकांकडून कर वसूल केला जातो, ज्या नगरपरिषदेवर स्वच्छतेची जबाबदारी आहे, त्या शहरातील प्रमुख मिरवणुकीच्या मार्गावर नाल्याचे पाणी साचणे ही अत्यंत गंभीर बाब आहे. जर स्वच्छता व्यवस्थेची जबाबदारी असलेल्या पदाधिकाऱ्यांकडून ही जबाबदारी प्रभावीपणे पार पाडली गेली नाही, तर नैतिक जबाबदारी स्वीकारण्याची तयारी आहे का ? आणि जर जबाबदारी स्वीकारायची नसेल, तर – मग खुर्चीला चिकटून बसण्याचा हट्ट कशासाठी ? प्रशासनाला स्पष्ट इशारा २० नगरसेवकांची लेखी मागणी

दुर्लक्षित करण्याचा प्रयत्न झाला, विशेष सभा लांबवण्यात आली किंवा विषय दडपण्याचा प्रयत्न झाला, तर या संपूर्ण प्रक्रियेबाबत सक्षम प्राधिकरणाकडे कायदेशीर दाद मागण्यात येईल. कारण हा कोणत्याही एका व्यक्तीचा वैयक्तिक विषय नाही. हा बीडकरांच्या मूलभूत नागरी सुविधांचा प्रश्न आहे. हा नगरसेवकांच्या वैधानिक अधिकारांचा प्रश्न आहे. हा सार्वजनिक उत्तरदायित्वाचा प्रश्न आहे. आणि सर्वात महत्वाचे म्हणजे – हा डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांच्या जयंतीच्या मिरवणुकीत नागरिकांना झालेल्या त्रासाचा प्रश्न आहे. आता एकच मागणी विशेष सभा घ्या ! २० स्वाक्षऱ्या झाल्या आहेत. मागणी लेखी झाली आहे. प्रश्न सभागृहाच्या दारात उभा आहे. आता प्रशासनाने ठरवायचे आहे – लोकशाहीचा सन्मान करणार की राजकीय दबावापुढे. यावेळी प्रा. सनी वाघमारे, पंथर प्रेम कांबळे, कपिल इनकर, अॅड . तेजस वडमारे, अशोक भाऊ वीर, आशिष चव्हाण, बाळासाहेब काकडे, शुभम प्रधान, शुभम सवाई, धीरज वडमारे यांनी बीड नगर परिषद मुख्याधिकारी यांना 20 नगरसेवकांचे विशेष सभा घेण्याचे पत्र दिले.

संपादकीय

आम्ही नाही पाहिली !

इंग्रजीत ह्यद पूफ ऑफ द पुडिंग इज इन द ईटिंग्हल्ल असा वाक्प्रचार आहे. एखादा पदार्थ चवीस चांगला की वाईट हे ठरवण्याची अंतिम चाचणी तो खाऊन पाहण्यात असते; असा त्याचा अर्थ. केंद्र सरकारच्या सांख्यिकी विभागाने प्रसृत केलेल्या अर्थगतीच्या ताच्या तपशिलाने सुरू झालेली चर्चा या इंग्रजी वाक्प्रचाराचे स्मरण करून देते. केंद्राच्या दाव्यानुसार आपल्या अर्थव्यवस्थेने चालू आर्थिक वर्षाच्या पहिल्या तिमाहीत (१ एप्रिल ते ३१ जून २०२६) ७.८ टक्के इतकी वाढ नोंदवली. अर्थव्यवस्थेची इतकी मोठी घोडदौड सुरू असल्याचे सरकारला वाटत असले तरी प्रत्यक्षात आपली विकास-गती इतकी आहे का, असा प्रश्न उपरिस्थत केला. तो किती रास्त होता त्याची चुणूक अवघ्या काही तासांत दिसली. कारण काही मान्यवर आणि सरकारमाध्य तज्ज्ञांनी सांख्यिकी विभागाच्या या दाव्यावर प्रश्न निर्माण केले असून त्याचा समाधानकारक प्रतिवाद सरकारला करता आलेला नाही. प्रगतीचा सरकारी दावा खोडून काढण्यात काँग्रेस पक्षही असला तरी त्याचा विचार या संपादकीयात करण्यात आलेला नाही. त्यामागे काँग्रेसच्या युक्तिवादावर शंका व्यक्त करणे हे कारण नाही. तर त्यामागे; विरोधी पक्ष या नात्याने काँग्रेसने आपले कर्तव्य पार पाडले; त्यात वेगळे काय, ही भूमिका आहे. हा प्रश्न माजी अर्थसचिव सुभाषचंद्र गर्ग यांच्याबाबत विचारता येणार नाही. कारण ते विद्यमान सरकारच्या काळातच अर्थसचिव होते आणि निर्मला सीतारामन यांची अर्थमंत्रीपदाची कारकीर्द त्यांनी आतून अनुभवलेली आहे. त्यामुळे त्यांनी या सरकारच्या दाव्याची केलेली चिरफाड सरकारच्या विश्वासाईतेवर गंभीर प्रश्न निर्माण करणारी ठरते. बरे, या गर्ग यांची नेमणूक विद्यमान सरकारनेच केली होती. त्यामुळे आधीच्या सरकारचे सुरू राहिलेले पाप, असेही म्हणायची सोय नाही. हे वास्तव लक्षात घेता गर्ग यांच्यासारख्या अधिकारी व्यक्ती सरकारच्या दाव्याची सरकारनेच दिलेल्या माहितीच्या आधारे लत्करे करून चकहाट्यावर टांगत असतील तर त्याची दखल न घेणे अवघड. सर्वप्रथम गर्ग दाखवून देतात की आताच्या ७.८ टक्क्यांच्या दाव्याप्रमाणेच गतसालच्या सकल राष्ट्रीय उत्पादनाची (ग्रॉस डोमेस्टिक प्रॉडक्ट) वाढही ७.८ टक्के असेल असा सरकारचा त्या वेळी दावा होता. नंतर या दाव्यात बदल करून ही अर्थगती ६.९ टक्के इतकी खाली आणली गेली. ही सुधारणा नंतर झाली. म्हणजे आताच्या दाव्यातही सरकार नंतर सुधारणा करू शकते; असे गर्ग सूचित करतात. या सरकारचा इतिहास लक्षात घेतल्यास असा अविश्वास व्यक्त करण्यात काही गैर नाही. चलनवाढ, त्याचा परिणाम आदी मुद्दे वगळून नंतर सकल राष्ट्रीय उत्पन्न मोजले जाते. याचा अर्थ असा की आताची अर्थगती मोजण्यासाठीची आकडेवारीही आताचीच हवी. म्हणजेच काल काय झाले ते आजच्या वास्तवाधारे मोजता येणार नाही. हा मुद्दा तर्कट्ट्याही अत्यंत योग्य. त्यातून गर्ग यांचा पुढील अधिक गंभीर युक्तिवाद समोर येतो. गतसाली सकल राष्ट्रीय उत्पन्नाचा सुरुवातीचा आकार ८६ लाख कोटी रु. (८६ ट्रिलियन रु.) इतका होता जो सरकारने नंतर कमी करून ८० लाख कोटी रुपयांवर आणला. त्यामुळे झाले असे की आताचा ७.८ टक्के इतका अर्थविकास गृहीत धरला तर हे सकल राष्ट्रीय उत्पादन होते ८८ लाख कोटी रु. इतके. साहजिकच ते आधीच्या ८० लाख कोटी रुपयांच्या तुलनेत १० टक्क्यांनी जास्त होते. पण गर्ग यांचे चोख म्हणणे असे की जर आधीचे ८६ लाख रु. ह्यासराउद्ध जर खाली ८० लाख रुपयांवर आणले नसते तर आताची वाढ जेमतेम दोन लाख कोटी रुपयांची ठरली असती. म्हणजे जेमतेम दोन-अडीच टक्के. तसे दाखवणे सरकारला परवडले नसते. याचा अर्थ आताची वाढ अधिक दाखवता यावी म्हणून गतसालातील अर्थगतीची उंची सरकारने कमी केली. गर्ग हे सोदाहरण स्पष्ट करून सांगतात. हे म्हणजे खुर्ची उंच वाटावी यासाठी समोरच्या टेबलाचे पाय कापणे. कारण अर्थव्यवस्था इतकी झपाट्याने खरोखरच वाढत असती तर बाजारात उत्साह ओसंडून वाहताना दिसला असता, उद्योगपतींची गुंतवणूक लगीनघाई जाणवेल इतकी वाढली असती आणि रोजगाराच्या धितेने तरुणांची झोप उडाली नसती. प्रत्यक्षात हे सगळे होताना दिसते. सरकार आवाहन करून करून थकले. उद्योगपती काही गुंतवणूक करावयास तयार नाहीत. त्यांना भारताच्या परदेशाच बरा वाटू लागलेला आहे. बाजारात अतिश्रीमंत सोडले तर कनिष्ठ मध्यमवर्गीय आणि त्याहीपेक्षा आर्थिक विवंचना अनुभवणारे आपल्या आटलेल्या उत्पन्नातही उद्याच्या धितेमुळे जमेल तितकी काटकसर करण्याच्या प्रयत्नात दिसतात. अशा वातावरणात नव्या रोजगार निर्मितीची किती बोंब आहे हे काही नव्याने सांगण्याची गरज नाही. तेव्हा बाजारात मागणी आहे कोठे, हा गर्ग यांचा प्रश्न रास्त. सरकारचा पुरवठा वाढल्याचा दावा ते आटत चाललेल्या मागणीचा तपशील देऊन खोडून काढतात. ही आकडेवारीही परत सरकारचीच. हे झाले गर्ग यांचे. रघुराम राजन यांच्यासारखे अर्थतज्ज्ञ त्यापुढे जात एक साधा सोपा प्रश्न विचारतात. अर्थव्यवस्थेची गती जर ७.८ टक्के इतकी आहे असे सरकार म्हणते, तर त्या मानाने रोजगार निर्मिती का कुठितावस्थेत; हा त्यांचा प्रश्न. तो योग्य. अर्थव्यवस्था वाढते आहे असे एकीकडे म्हणायचे आणि ती कोठे वाढते आहे, त्या वाढत्या अर्थव्यवस्थेत रोजगार निर्मिती किती होत आहे इत्यादी मुद्द्यांची उत्तरेच द्यायची नाहीत. हे कसे? परत रोजगारशून्य वाढ (जॉबलेस ग्रोथ) हा शब्दप्रयोगही सरकारला अमान्य. पंतप्रधानांच्या अर्थसल्लागार परिषदेचे एक सदस्य संजीव सन्याल यांनी मध्यंतरी ह्यरोजगारशून्य वाढह्ण असे काही नसते, असे विधान केले. त्यांना हे वास्तवच मान्य नाही. यातही गंमत अशी की काँग्रेस सत्तेवर असताना भाजपच्या अनेक नेत्यांनी त्या वेळेस अर्थव्यवस्थेबाबत हाच शब्दप्रयोग केला होता. तेव्हा तो राजमान्य होता आणि आता नाही; हे कसे? तेव्हा हा ७.८ टक्के अर्थविकासाचा दावा अधिकाधिक चर्चेत येणार आणि त्याची अधिकाधिक उलटतपासणी होणार, हे उघड दिसते. नागरिकांनी परदेशी जालू नये, सोने खरेदी करू नये वगैरे सरकारी आवाहनाने उलट या उलटतपासणीस गती मिळेल. इतकी भरभराट होत असेल तर चातुर्य संपादनासाठी खरे तर अधिकाधिक प्रवास करा असा सल्ला सरकारने द्यायला हवा. त्यामुळे मागणी वाढेल, चार पैसे खर्च केले जाऊन अर्थव्यवस्थेत धुगधुगी निर्माण होईल. पण सरकारचा कारभारच उफराटा. प्रगती होते आहे, कमाई चांगली आहे; पण तरी मीज करू नका, असा हा सल्ला. त्यामुळे वास्तव सरकार सांगते तसे नाही की काय असा प्रश्न पडतो. गर्ग यांच्यासारख्यांकडून त्याचे उत्तर मिळते. सरकारने सत्य स्वीकारावे असाही त्यांचा सल्ला आहे. सत्यनिष्ठ, सत्यवादी सरकार त्याचे निश्चित पालन करेल. मराठी घरात रांगत्या बाळाचे कवतिक करण्यासाठी अमुक उभा राहिला आम्ही नाही पाहिला असे बडबडगीत म्हटले जाते. त्या धर्तीवर उद्या अर्थव्यवस्था वाढली, आम्ही नाही पाहिली असे म्हटले जाऊ नये, इतकेच.

संपादकीय

तुलसी शिक्षण समूह : परिवर्तनवादी विचारांचे चालते-बोलते विद्यापीठ

एसएनडीटी महिला विद्यापीठ युवा महोत्सव २०२६च्या निमित्ताने अनुभवलेली शैक्षणिक क्रांती

मुंबईत काही कार्यक्रम आपण पाहतो, काही कार्यक्रम आपण अनुभवतो आणि काही कार्यक्रम आपल्या मनावर कायमस्वरूपी ठसा उमटवून जातात. एसएनडीटी युवा महोत्सव २०२६ हा माज्यासाठी अशाच अविस्मरणीय अनुभवांपैकी एक ठरला. हा महोत्सव केवळ नृत्य, संगीत, कला, साहित्य आणि विविध सांस्कृतिक स्पर्धांचा सोहळा नव्हता; तर तो शिक्षण, संस्कार, स्वावलंबन, समता आणि परिवर्तनवादी विचारांची पेरणी करणारा एक व्यापक सामाजिक उपक्रम होता. एसएनडीटी महिला विद्यापीठ, मुंबई आणि देवगिरी प्रतिष्ठान, बीड संचलित तुलसी कॉलेज ऑफ फॅशन डिझायनिंग, बीड यांच्या संयुक्त विद्यमाने आयोजित उत्तर महाराष्ट्र, मराठवाडा आणि विदर्भ विभागीय युवा महोत्सव २०२६मध्ये प्रमुख पाहुणा म्हणून उपस्थित राहण्याचा मला योग आला. या महोत्सवाच्या निमित्ताने तुलसी शिक्षण समूहाचे काम जवळून पाहण्याची आणि अनुभवण्याची संधी मिळाली. त्या अनुभवातून मनात एक विचार प्रकषर्न उमटला तुलसी हे केवळ एका महाविद्यालयाचे नाव नाही; तुलसी हा एक विचार आहे, एक चळवळ आहे आणि परिवर्तनवादी शिक्षणाची दिशा दाखवणारे चालते-बोलते विद्यापीठ आहे.

तुलसी नावामागची मातृशक्ती आणि परिवर्तनाची प्रेरणा.

तुलसी शिक्षण समूहाचे सर्वेसर्वा प्रा. प्रदीपजी रोडे यांनी आपल्या आईच्या तुलसी मातेच्या नावाने हे शैक्षणिक कार्य उभे केले. आईला केवळ नावापुरते जणण्याऐवजी त्या नावामागील संस्कार, ममत्व, त्याग आणि समाजाप्रती असलेली बांधिलकी त्यांनी आपल्या शैक्षणिक कार्यातून जिवंत ठेवली आहे.

तुलसी म्हटले की भारतीय संस्कृतीत पवित्रता, संवर्धन आणि जीवन्तची ऊर्जा यांची आवडण होते. त्याचप्रमाणे तुलसी शिक्षण समूहानेही अनेक मुलींच्या आयुष्यात ज्ञानाची, आत्मविश्वासाची आणि स्वावलंबनाची नवी ऊर्जा निर्माण करण्याचे काम केले आहे. भारतरत्न महर्षी धोंडो केशव कर्वे, कांतीज्योती सावित्रीबाई फुले, महात्मा ज्योतिराव फुले, राजर्षी छत्रपती शाहू महाराज आणि महामानव डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांनी शिक्षणाच्या माध्यमातून समाजपरिवर्तनाचे स्वप्न पाहिले. शिक्षण हे केवळ नोकरि मिळविण्याचे साधन नसून ते माणसाला विचार देणारे, आत्मसन्मान देणारे आणि अन्यायाविरुद्ध उभे राहण्याचे सामर्थ्य देणारे माध्यम आहे, हा या महापुरुषांचा विचार होता. याच विचारांना प्रत्यक्ष कृतीची जोड देण्याचा प्रयत्न प्रा. प्रदीपजी रोडे करत असल्याचे या महोत्सवाच्या निमित्ताने प्रकषर्न जाणवले.

परिवर्तनवादी महापुरुषांना वंदन करून महोत्सवाची सुरुवात

या युवा महोत्सवाचे सर्वात महत्त्वाचे वैशिष्ट्य म्हणजे त्याची सुरुवातच परिवर्तनवादी महापुरुषांच्या विचारांना अभिवादन करून झाली. सुमारे दीड हजार विद्यार्थिनींच्या उपस्थितीत दिलेला संदेश अत्यंत अर्थपूर्ण होता तुम्ही सावित्रीच्या रूपात आहात, मुलगी घडली की दुेश घडतो. हा केवळ एक घोषवाक्य नव्हता, तर संपूर्ण महोत्सवाचा आत्मा होता. आजच्या काळात मुलींच्या शिक्षणाबद्दल आपण मोठमोठ्या घोषणा करतो; मात्र प्रत्यक्षात त्यांच्या शिक्षणासाठी, सुरक्षिततेसाठी, स्वावलंबनासाठी आणि व्यक्तिमत्त्व विकासासाठी किती संस्था मनापासून काम करतात, हा महत्त्वाचा प्रश्न आहे. तुलसी समूहाने मात्र मुलीला केवळ विद्यार्थी म्हणून न पाहता भविष्यातील सक्षम नागरिक, उद्योजक, कलाकार, व्यावसायिक आणि समाजघटक म्हणून घडविण्याचा प्रयत्न केल्याचे जाणवते. रोडे कुटुंबाची विद्यार्थिनींना आई-वडिलांसारखी माया या संपूर्ण महोत्सवात मला सर्वाधिक भावलेली गोष्ट म्हणजे विद्यार्थिनींबद्दलची आत्मीयता. संपूर्ण रोडे कुटुंब जणू या विद्यार्थिनींच्या पाठीशी आई-वडिलांप्रमाणे उभे होते. प्रा. प्रदीपजी रोडे, सौ. दीपा मॅडम, त्यांचा मुलगा इंजि.दिपंकर, कन्या डॉ.प्रियंका आणि तुलसी समूहातील प्रत्येक सदस्य कार्यक्रमाच्या यशासाठी स्वतःला झोकून देताना दिसत होता. कार्यक्रमाचे नियोजन करताना एखादी व्यक्ती किती बारकाईने विचार करू शकते, याचे उदाहरण या महोत्सवातून पाहायला मिळाले. विद्यार्थिनींच्या राहण्यापासून जेवणापर्यंत, आरोग्यापासून वाहतुकीपर्यंत, कार्यक्रमाच्या वेळापत्रकापासून त्रात्रिक व्यवस्थेपर्यंत प्रत्येक बाबीचा विचार करण्यात आला होता. एखाद्या कार्यात माणसाने स्वतःला किती झोकून द्यावे? याचे उत्तर रोडे कुटुंबाकडून शिकावे, असेच वाटले. वंचित घटकातील मुलां-मुलींना दजेदर शिक्षण मिळाले पाहिजे प्रा. प्रदीपजी रोडे यांच्या कायमगील मूलभूत विचार अत्यंत स्पष्ट आहे. समाजातील सर्वसामान्य, आर्थिकदृष्ट्या दुर्बल आणि वंचित घटकातील मुला-मुलींनाही दजेदर शिक्षणाची समान संधी मिळाली पाहिजे. हा विचार केवळ भाषणापुरता मर्यादित नसून त्यांच्या प्रत्यक्ष कामातून दिसून येतो. शिक्षणसंस्था

उभारणे सोपे नाही. त्यासाठी आर्थिक नियोजन, मनुष्यबळ, पायाभूत सुविधा, प्रशासन, सामाजिक बांधिलकी आणि सर्वात महत्त्वाचे म्हणजे सातत्याने काम करण्याची मानसिकता आवश्यक असते. प्रा. रोडे हे या सर्व बाबींमध्ये जातीने लक्ष घालतात, हे महोत्सवाच्या आयोजनातून जाणवले. त्यांच्यासाठी विद्यार्थी म्हणजे केवळ महाविद्यालयाच्या नोंदणीवरील नाव नाही; तर त्यांच्या भविष्यासाठी जबाबदारी स्वीकारलेली एक व्यक्ती आहे, अशी भावना त्यांच्या कार्यातून दिसते. विचारांची पेरणी करणारा युवा महोत्सव युवा महोत्सव म्हणजे तरुणाईचा उत्सव. मात्र तुलसी समूहाने या उत्सवाला केवळ मनोरंजनाची चौकट न ठेवता विचारांचा उत्सव बनविले. उद्धाटन समारंभात एसएनडीटी विद्यापीठाच्या ललित कला अकादमीचे प्रमुख डॉ. गणेश चंदनशिवे यांनी संत जनाबाईंच्या अभंगापासून सुरुवात करून संत तुकाराम महाराज, डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर आणि लोकशाहीर आण्णाभाऊ साठे यांच्या क्रांतिकारी विचारांपर्यंत

अत्यंत प्रभावी मांडणी केली. संतपरंपरेपासून समाजपरिवर्तनाच्या आधुनिक चळवळीपर्यंतचा हा वैचारिक प्रवास विद्यार्थिनींसाठी अत्यंत प्रेरणादायी होता. समासुरोपाच्या प्रसंगी महाराष्ट्राची हास्पजत्रा फेम अभिनेता गौरव मोरे यांनीही तरुणाईला महत्त्वाचा संदेश दिला तुमच्या सहवासात कोण येतो, हे सर्वात महत्त्वाचे आहे; त्यामुळे नेहमी चांगल्या लोकांच्या सहवासात रहा. तर मी स्वतः आईच्या महिमेवर मनोगत व्यक्त केले. कारण मुलींच्या शिक्षणाचा आणि स्त्रीच्या सक्षमीकरणाचा विचार करताना आई ही संकल्पना अत्यंत महत्त्वाची आहे.

शिक्षणाबरोबर स्वावलंबनाचा मंत्र

तुलसी शिक्षण समूहाच्या कार्याील आणखी एक महत्त्वाची बाब म्हणजे शिक्षणाबरोबर रोजगार आणि स्वावलंबनाला दिलेले महत्त्व. आज अनेक विद्यार्थी पदवी मिळवतात, परंतु पदवीनंतर रोजगार कुठे मिळणार, आर्थिक स्वावलंबन कसे मिळवणार आणि स्वतःचा व्यवसाय कसा उभारणार, हा प्रश्न त्यांच्यासमोर असतो. या प्रश्नाचे उत्तर शोधण्यासाठी प्रा. प्रदीपजी रोडे यांनी तुलसी क्रिएशन्स - द कम्प्लिट वुमन्स ड्रीम वर्ल्ड हे भव्य शोरूम उभे केले आहे.

हे केवळ एक व्यावसायिक शोरूम नसून विद्यार्थिनींसाठी रोजगार, प्रशिक्षण आणि उद्योजकतेची प्रयोगशाळा असल्याचे जाणवते. येथे विद्यार्थिनींना रोजगाराच्या संधी मिळतात आणि शौरमभूून मिळणारे उत्पन्न पुन्हा विद्यार्थिनींच्या विकासासाठी वापरले जाते, ही संकल्पना विशेष उल्लेखनीय आहे. आज शिक्षणाचे व्यापारीकरण आणि बाजारीकरण यावर मोठ्या प्रमाणात चर्चा होत असताना, शिक्षणसंस्थेच्या माध्यमातून विद्यार्थिनींना उद्योजक बनविण्याचा विचार निश्चितच अभिनंदनीय आहे. महात्मा फुले, सावित्रीबाई फुले, शाहू महाराज आणि डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या शिक्षणविषयक विचारांची ही आधुनिक काळातील कृतीशील मांडणी आहे, असे मला वाटते.

शोभायात्रेतून रस्त्यावर उतरलेली शैक्षणिक क्रांती युवा महोत्सवाचे आणखी एक वैशिष्ट्य म्हणजे महापुरुषांच्या विचारांची भव्य शोभायात्रा. बीड शहरातून सुमारे एक ते दोन किलोमीटर अंतराची ही शोभायात्रा काढण्यात आली. मात्र ही केवळ शोभायात्रा नव्हती; ती विचारांची मिरवणूक होती. महात्मा ज्योतिराव फुले, क्रांतीज्योती सावित्रीबाई फुले आणि महर्षी कर्वे यांच्या शैक्षणिक योगदानाचे दर्शन विविध देखाव्यांतून घडविण्यात आले. शिक्षणसंस्थेच्या चार भिंतीत राहणारे विचार रस्त्यावर आणण्याचे काम या

शोभायात्रेने केले. बीड शहरातील नागरिकांनीही हा विचार अनुभवला. ज्ञान जर समाजापर्यंत पोहोचले नाही, तर त्याचे परिवर्तनात रूपांतर होत नाही. या भूमिकेतून पाहिले तर तुलसी समूहाने शिक्षणाला समाजाशी जोडण्याचे काम या शोभायात्रेतून केले. या उपक्रमामागे प्रा. डॉ. मनोहर शिरसाठ आणि तुलसी समूहातील सर्व प्राध्यापकांचे सहकार्य लाभले. या संपूर्ण संकल्पनेच्या अंमलबजावणीत दीप रोडे यांची भूमिकाही विशेष उल्लेखनीय ठरली. विद्यापीठ आणि तुलसी परिवार एका कुटुंबाप्रमाणे वाटला या महोत्सवाला एसएनडीटी महिला विद्यापीठाच्या कुलगुरू प्रो उज्वला चक्रदेव यांनी पाठविलेला संदेश महत्वपूर्ण ठरला. रजिस्ट्रार डॉ. विलास नांदवडेकर, विद्यार्थी विकास विभागाचे प्रमुख प्रा. डॉ. नितीन प्रभू तेंडुलकर, मॅनेजमेंट कौन्सिल सदस्य डॉ. साईनाथ बनसोडे, सिनेट सदस्य डॉ. विनोद उपरवट, प्राचार्य डॉ. रामकिशन दहिफळे डॉ भगवंतिस ढोबल, जयंत करपे, प्रा सुनिलजी मगरे, जौधळे, अनेक संस्था चालक,आदी मान्यवरांची उपस्थिती लाभली.

विशेष म्हणजे मान्यवरांनी केवळ व्यासपीठावर बसून कार्यक्रम पाहिला नाही, तर विद्यार्थिनींच्या आनंदात सहभागी होत लेझीम खेळण्याचा आनंदही घेतला.

ही दृश्ये मनाला आनंद देणारी होती. विद्यार्थिनींच्या आनंदात विद्यापीठ सहभागी झाले होते आणि विद्यापीठाच्या आनंदात तुलसी परिवार सहभागी झाला होता. हीच तर शिक्षणाची खरी ताकद आहे. विद्यार्थी, शिक्षक, संस्था आणि समाज यांच्यातील भिंती दूर करून एक कुटुंब निर्माण करणे. दीड हजार विद्यार्थिनी आणि दोन हजारांहून अधिक उपस्थिती या युवा महोत्सवात एसएनडीटीच्या एकूण ४९ महाविद्यालयांनी सहभाग नोंदवला. सुमारे दीड हजार विद्यार्थिनी, दोनशे-तीनशे प्रेक्षक आणि मान्यवर अशा दोन हजारांहून अधिक उपस्थितीने संपूर्ण परिसर उत्साहाने भरून गेला होता. इतक्या मोठ्या संख्येने विद्यार्थिनींचे व्यवस्थापन करणे ही स्वतःमध्ये मोठी जबाबदारी होती. परंतु नियोजन आणि व्यवस्थापनाच्या माध्यमातून तुलसी समूहाने ही जबाबदारी प्रभावीपणे पार पाडली.

विद्यार्थिनींसाठी इमर्जन्सी प्रथमोपचाराची सुविधा

डॉक्टरांची उपस्थिती,सुरक्षिततेची काळजी, उत्तम भोजन व्यवस्था, चहा-नाशत्याची व्यवस्था, राहण्याची सुविधा, विशेष बस व्यवस्था, लिफ्टची सुविधा,भव्य मंडप,अत्याधुनिक सारूंड सिस्टिम अशा विविध सुविधा उपलब्ध करून देण्यात आल्या होत्या.

विद्यार्थिनींच्या मनोगतातून एकच भावना वारंवार व्यक्त होत होती. या महोत्सवात आमची आई-वडिलांसारखी काळजी घेतली गेली. यापेक्षा मोठे आयोजनाचे यश कोणते असू शकते? लिफ्टपासून जेवणापर्यंत प्रत्येक गोष्टीत विद्यार्थिनी केंद्रस्थानी या महोत्सवात मला एक विशेष बाब जाणवली. अनेकदा मोठ्या कार्यक्रमांमध्ये प्रमुख पाहुणे, मान्यवर आणि आयोजक यांच्या व्यवस्थेला प्राधान्य दिले जाते. मात्र येथे विद्यार्थिनी केंद्रस्थानी होत्या. एका मजल्यावरून पाचव्या मजल्यापर्यंत लिफ्टने जाण्याचा अनुभवही विद्यार्थिनींसाठी आनंदनाचा विषय ठरला. विशेष बसची व्यवस्था, निवास, भोजन, आरोग्य सुविधा आणि कार्यक्रमस्थळी सहज व सुरक्षित प्रवेश या प्रत्येक बाबीत विद्यार्थिनींच्या सोयीचा विचार करण्यात आला. प्रमुख अतिथी, विद्यापीठाचे प्रतिनिधी, पत्रकार, बीड शहरातील आमंत्रित नागरिक आणि विद्यार्थिनी-कोणतालाही कोणत्याही गोष्टीची कमतरता भासू नये, यासाठी प्रा. प्रदीपजी रोडे यांनी घेतलेली मेहनत स्पष्टपणे दिसत होती. आनंद, कला आणि परिवर्तनवादी विचारांचा संभम युवा महोत्सवाचा शेवटही अत्यंत उत्साहपूर्ण झाला. तरुणाई डीजेच्या तालावर नाचत होती. मात्र त्या आनंदालाही एक वैचारिक अधिष्ठान होते. डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांच्या गीतांवर तरुणाई थिरकत होती. ही बाब विशेष अर्थपूर्ण वाटली. कारण मनोरंजन आणि विचार यांची सांगड चालता येते, हे

शनिवार, दि. ५ सप्टेंबर २०२६

2

शिक्षक दिन निमित्ताने आधुनिक शिक्षणातील हरवलेला का?

दिनांक ५ सप्टेंबर रोजी आपण सर्वजण देशव्यापी शिक्षक दिन साजरा करतो. यानिमित्ताने आधुनिक शिक्षणातील हरवलेला रकार यावर थोडक्यात टाकलेला हा एक दृष्टिकोण .एखाद्या विद्यार्थ्याला परीक्षेत ९५ टक्के गुण मिळतात. घरात आनंद होतो, पालकांचा अभिमान वाढतो आणि शिक्षक समाधानी होतात .पण पुस्तक बंद करून त्याला शिकलेली एखादी साधी गोष्ट स्वतः व्या शब्दांत समजावून सांगायला सांगितले आणि पुढे विचारलेह्णअसं का होतं?ह्तर कधी कधी तोच विद्यार्थी

अडखळतो .ही विद्यार्थ्याची चुक आहे का, की आपल्या शिक्षणपद्धतीसमोरचा प्रश्न?आज आपण मुलांना काय लक्षात ठेवायचे हे शिकवतो ;पण का, कसे आणि परिस्थिती बदलती तर काय ?यावा विचार करण्यासाठी पुरेसा वेळ देतो का? प्रसिद्ध भौतिकशास्त्रज्ञ रिचर्ड फाइनमन यांनी ज्ञान आणि आकलन यातील फरक स्पष्ट केला . एखाद्या गोष्टीचे नाव

ओ .ई .सी .डी .ने प्रथमच ६४ देश आणि अर्थव्यवस्थांमध्ये विद्यार्थ्यांच्या सर्जनशील विचारक्षमतेचे मूल्यमापन केले . यावरुनही

किंवा त्याख्या माहीत असणे म्हणजे ती समजली असे नाही .खरे आकलन प्रश्न विचारण्यापासून सुरू होते . पाठांतर चुकीचे नाही .स्मरणशक्ती ही ज्ञानाची पायरी आहे ;पण ती अतिम ध्येय नसावे .पी .आय .एस .ए .२०२२ मध्ये

स्पष्ट होते की भविष्यासाठी केवळ माहिती आढवणे पुरेसे नाही . माहितीचा वापर करून विचार करणे आवश्यक आहे . म्हणून पालकांनी फक्त किती गुण मिळाले ? असे न विचारता, आज तुला काय समजले ?असेही विचारवे .शिक्षकांनीही स्वतःला विचारवे माझा विद्यार्थी उतर लक्षात ठेवतोय की विचार करायला शिकतोय ? मुलाने का ? विचारले तर लगेच तयार उतर देऊ नका . कधी कधी म्हणा मलाही माहीत नाही . वला, आपण दोघे मिळून शोधूया .

कदाचित त्या क्षणी आपण एका प्रश्नाचे उत्तर शोधत नसतो ; आपण एका विचार करणा-या मनावी सुरुवात करत असतो . कारण शिक्षणाचे खरे यश केवळ ९५ टक्क्यांत नाही ; ते त्या ९५ टक्क्यांच्या मागे जिवंत असलेल्या एका छोट्याशा प्रश्नात आहे— का ?

– डॉ. अजितकुमार यादव **BE, ME, Ph.D.(Submitted),** संशोधक, संस्थापक (रामानुजन अकॅडमी ऑफ सायन्स अँड टॅलेंट नॉर्जी, बीड .)

बीड शहरातील मोकाट जनावरांचा बंदोबस्त करा; अन्यथा आंदोलनाचा करू- यु. जि. पँथर. प्रेम कांबळे

मोकाट जनावरांमुळे अपघातात दलित पँथर जिल्हाध्यक्ष जखमी ; जिल्हाधिकाऱ्यांकडे तातडीच्या उपाययोजनांची मागणी

बीड / प्रतिनिधी

बीड शहरातील मुख्य रस्ते व चौकांमध्ये मोठ्या प्रमाणात मोकाट गाई, बैल, रेडे आदी जनावरे फिरत असल्याने वाहतुकीस अडथळा निर्माण होत असून अपघातांचा धोका वाढला आहे. या गंभीर समस्येकडे तातडीने लक्ष देऊन मोकाट जनावरांचा बंदोबस्त करावा, अशी मागणी दलित पँथरच्या पदाधिकाऱ्यांसह सामाजिक कार्यकर्त्यांनी जिल्हाधिकारी तथा जिल्हा दंडाधिकारी यांच्याकडे निवेदनाद्वारे केली आहे.

निवेदनानुसार, मोकाट जनावरे रस्त्यावर व चौकांमध्ये दिवसभर उभी राहत असल्याने वाहनचालकांना मोठ्या अडचणीचा सामना करावा लागत आहे. यामुळे शहरात अपघातांचे प्रमाण वाढून नागरिकांच्या जीवितास धोका निर्माण झाला आहे.

आहे. नुकत्याच झालेल्या एका अपघातात दलित पँथरचे जिल्हाध्यक्ष अॅड. श्री. धम्मनंद वाघमारे गंभीर जखमी झाले असून त्यांच्यावर रुग्णालयात उपचार सुरू असल्याचे निवेदनात नमूद करण्यात आले आहे. या पार्श्वभूमीवर नगरपरिषद व संबंधित यंत्रणेमार्फत तातडीने विशेष मोहीम राबवून रस्ते व चौकांमध्ये फिरणाऱ्या मोकाट जनावरांना पकडवे,

अपघातात दलित पँथर जिल्हाध्यक्ष जखमी

मोकाट जनावरांमुळे झालेल्या अपघातात दलित पँथरचे जिल्हाध्यक्ष अॅड. धम्मनंद वाघमारे गंभीर जखमी झाले आहेत. त्यांच्यावर रुग्णालयात उपचार सुरू आहेत. या घटनेमुळे नागरिकांमध्ये संतापाचे वातावरण निर्माण झाले असून, प्रशासनाच्या दुर्लक्षामुळे भविष्यात मोठी दुर्घटना घडण्याची शक्यता व्यक्त केली जात आहे.

अशी मागणी करण्यात आली आहे. पकडलेल्या जनावरांना शहराबाहेरील गोशाळेत किंवा सुरक्षित ठिकाणी हलवावे, तसेच जनावरे रस्त्यावर सोडणाऱ्या पशुपालकांवर कठोर कायदेशीर व दंडात्मक कारवाई करावी, अशीही मागणी आहे. अपघातात जखमी झालेल्या अॅड. धम्मनंद वाघमारे यांच्या उपचारासाठी प्रशासनाने आर्थिक मदत व भरपाई द्यावी, अशी मागणी करण्यात आली आहे.

मोकाट जनावरांचा शहरात सुळसुळाट

बीड शहरातील मुख्य रस्ते आणि चौकांमध्ये गाई, बैल, रेडे आदी मोकाट जनावरे मोठ्या प्रमाणात फिरत आहेत. रस्त्यावर जनावरे टाण मांडून बसत असल्याने वाहतुकीला अडथळा निर्माण होत असून वाहनचालकांना जीव मुठीत घेऊन प्रवास करावा लागत आहे. प्रशासनाने तातडीने विशेष मोहीम राबवून मोकाट जनावरांचा बंदोबस्त करावा, अशी मागणी करण्यात आली आहे.

जनावरे पकडा, पशुपालकांवर कारवाई करा

नगरपरिषद व संबंधित यंत्रणांनी तातडीने मोकाट जनावरे पकडून त्यांना शहराबाहेरील गोशाळेत किंवा सुरक्षित ठिकाणी हलवावे. जनावरे रस्त्यावर सोडणाऱ्या पशुपालकांवर कठोर कायदेशीर व दंडात्मक कारवाई करावी, अशी मागणी निवेदनातून करण्यात आली आहे. नागरिकांच्या सुरक्षिततेसाठी प्रशासनाने तातडीने प्रभावी उपाययोजना करणे गरजेचे आहे.

आठ दिवसांत कारवाई करा ; अन्यथा आंदोलन

मोकाट जनावरांच्या समस्येवर प्रशासनाने आठ दिवसांत ठोस कार्यवाही करावी, अशी मागणी दलित पँथरसह सामाजिक कार्यकर्त्यांनी केली आहे. तसेच अपघातात जखमी झालेल्या अॅड. धम्मनंद वाघमारे यांच्या उपचारासाठी प्रशासनाने आर्थिक मदत व भरपाई द्यावी, अशीही मागणी करण्यात आली. मागण्या मान्य न झाल्यास लोकशाही मार्गाने आंदोलन छेडण्याचा इशारा देण्यात आला आहे.

जरांगे पाटलांच्या समर्थनात पाटोदा कडकडीत बंद !

सर्वधर्मीयांचा उत्स्फूर्त पाठिंबा ; मराठा आरक्षणाच्या मागणीला शहरातून जोरदार समर्थन

पाटोदा / प्रतिनिधी

मराठा आरक्षणाच्या मागणीसाठी मनोज जरांगे पाटील यांनी पुकारलेल्या आंदोलनाच्या समर्थनार्थ आज पाटोदा शहरात कडकडीत बंद पाळण्यात आला. शहरातील व्यापारी, दुकानदार, नागरिक तसेच विविध समाजघटकांनी उत्स्फूर्त प्रतिसाद देत आपली दुकाने बंद ठेवली. सकाळपासूनच पाटोदा शहरातील प्रमुख बाजारपेठेसह विविध भागांमध्ये बंदचा परिणाम जाणवला. नेहमी गजबजलेल्या रस्त्यांवर तुलनेने शांतता दिसून आली. मराठा आरक्षणाच्या मागणीला पाठिंबा देण्यासाठी सर्वधर्मीय व विविध समाजघटक एकवटल्याचे चित्र

यावेळी पाहायला मिळाले. बंददरम्यान आंदोलनकर्त्यांकडून शांततेच्या मार्गाने आपला निषेध व्यक्त करण्यात आला. मराठा समाजाच्या आरक्षणाच्या प्रश्नावर शासनाने सकारात्मक भूमिका घेऊन मागणीची तातडीने दखल घ्यावी, अशी भावना उपस्थितांनी व्यक्त

सन २००५ पूर्वी नियुक्त कर्मचाऱ्यांना जुनी पेन्शन लागू करण्यासाठी काळ्या फीती लावून आंदोलन

केज / प्रतिनिधी

सन २००५ पूर्वी नियुक्त होऊनही जुनी पेन्शन योजनेपासून वंचित राहिलेल्या कर्मचाऱ्यांच्या मागण्यांकडे शासनाने लक्ष वेधण्यासाठी जुनी पेन्शन हक्क आंदोलन अंतर्गत वसंधुषा माध्यमिक व उच्च माध्यमिक विद्यालय, पेठण, ता. केज येथील शिक्षक व शिक्षकेतर कर्मचाऱ्यांनी काळ्या फीती लावून कामकाज केले. सन २००५ पूर्वी सेवेत रुजू झालेल्या अनेक कर्मचाऱ्यांना अद्याप जुनी पेन्शन योजनेचा लाभ मिळलेला नाही. त्यामुळे संबंधित कर्मचाऱ्यांमध्ये नाराजी असून, शासनाने या प्रश्नाची गांभीर्याने दखल घेऊन पात्र

कर्मचाऱ्यांना जुनी पेन्शन योजना लागू करावी, अशी मागणी करण्यात आली. शासनाने लक्ष वेधण्यासाठी कर्मचाऱ्यांनी काळ्या फीती लावून आपला निषेध नोंदविला. या आंदोलनाच्या माध्यमातून शासनाने कर्मचाऱ्यांच्या न्याय्य मागणीचा सहानुभूतीपूर्वक विचार करून जुनी पेन्शन योजनेबाबत तातडीने निर्णय घ्यावा, अशी अपेक्षा व्यक्त करण्यात आली. सन २००५ पूर्वी नियुक्त कर्मचाऱ्यांना जुनी पेन्शन हा आमचा हक्क आहे. यावेळी उपस्थित ती प्राचार्य एस पी गायकवाड, मनोज शिंगारे ए एन चौधरी. लोकरे सर तोडकर मंडम व डाके मंडम व सर्व आदी कर्मचाऱ्या मान्यवर.

अंतरवाली सराटीवरून परतताना नितीन कदम यांचा दुदैवी अपघाती मृत्यू; पिंपळटक्का गावावर शोककळा

लहान मुलांवर दुःखाचा डोंगर ; लोकप्रतिनिधींनी अद्याप भेट न दिल्याने ग्रामस्थांमध्ये नाराजी

वडवणी / प्रतिनिधी

वडवणी तालुक्यातील रहिवासी नितीन तुळशीराम कदम हे अंतरवाली सराटी येथे जाऊन परतत असताना यांचा दुदैवी अपघाती मृत्यू झाल्याची हृदयद्रावक घटना घडली. या घटनेने पिंपळ टक्का गावावर शोककळा पसरली असून, कदम कुटुंबावर दुःखाचा डोंगर कोसळला आहे. नितीन कदम हे आपल्या कुटुंबाचा आधार होते. त्यांच्या अचानक झालेल्या निधनाने त्यांच्या लहान मुलांवर व कुटुंबीयांवर मोठे संकट ओढवले आहे. कुटुंबातील कर्त्या व्यक्तीचे असे अचानक निधन झाल्याने नातेवाईक, मित्रपरिवार आणि ग्रामस्थंमधून हळहळ व्यक्त होत आहे. अंतरवाली सराटी येथून परतत असताना त्यांच्यावर काळाने घाला घातला. अपघाताची बातमी गावात पोहोचताच ग्रामस्थांमध्ये शोककळा पसरली. त्यांच्या निधनाची वार्ता समजताच अनेकांनी कदम कुटुंबीयांची भेट घेऊन दुःख व्यक्त केले.

लहान मुलांच्या भवितव्याचा प्रश्न ऐरणीवर नितीन कदम यांच्या निधनाने त्यांच्या लहान मुलांच्या डोक्यावरून वडिलांचे छत्र हरपले आहे. कुटुंबाचा आधार असलेल्या व्यक्तीच्या अचानक जाण्याने मुलांचे भवितव्य आणि कुटुंबाच्या उदरनिर्वाहाचा प्रश्न निर्माण झाला आहे. या दुःखद प्रसंगी प्रशासन व समाजातील दानशूर व्यक्तींनी पुढे येऊन कदम कुटुंबीयांना आधार देण्याची गरज ग्रामस्थांकडून व्यक्त होत आहे. निवडणुकीच्या काळात मतदारांच्या दारात जाणारे लोकप्रतिनिधी संकटाच्या काळातही कुटुंबीयांच्या दुःखात सहभागी व्हावेत, अशी अपेक्षा ग्रामस्थांनी व्यक्त केली आहे. नितीन कदम यांच्या आकरिमक निधनाने पिंपळ टक्का गावाने एक कुटुंबवत्सल व्यक्ती गमावली आहे. त्यांच्या पश्चात आई, पत्नी, लहान मुलगा, व दोन मुली कुटुंबीय आणि नातेवाईक असा परिवार आहे. या दुःखद घटनेने संपूर्ण गावावर दुःखाचे सावट पसरले असून, कदम कुटुंबीयांना या कठीण प्रसंगी शासनाकडून तसेच समाजाकडून मदतीचा हात मिळावा, अशी अपेक्षा व्यक्त होत आहे.

लोकप्रतिनिधींनी भेट न दिल्याने ग्रामस्थांमध्ये नाराजी

दरम्यान, एवढी दुःखद घटना घडूनही संबंधित लोकप्रतिनिधींनी अद्याप कदम कुटुंबीयांची भेट घेऊन सात्वत केले नसल्याची खंत ग्रामस्थांनी व्यक्त केली आहे. दुःखाचा प्रसंगी लोकप्रतिनिधींनी कुटुंबीयांच्या पाठीशी उभे राहणे अपेक्षित असताना भेट न झाल्याने ग्रामस्थांमध्ये नाराजीची भावना निर्माण झाली आहे.

एकलपालक विद्यार्थ्यांच्या चेहऱ्यावर उमटले आनंदाचे हास्य ; ३० विद्यार्थ्यांना मोफत स्कूल बॅगचे वाटप

छ. संभाजीनगर / प्रतिनिधी

धर्मवीर मा. खासदार स्व. मोरेश्वरजी सावे यांच्या स्मृतिदिनाचे औचित्य साधून छत्रपती प्राथमिक विद्यालयातील एकलपालक कुटुंबातील ३० गरजू विद्यार्थ्यांना मोफत स्कूल बॅगचे वाटप करण्यात आले. या उपक्रमामुळे शैक्षणिक साहित्याची गरज असलेल्या विद्यार्थ्यांच्या चेहऱ्यावर आनंदाचे हास्य फुलले. समाजातील आर्थिकदृष्ट्या गरजू आणि एकलपालक कुटुंबातील विद्यार्थ्यांना शिक्षणाच्या प्रवाहात टिकवून ठेवण्यासाठी अशा उपक्रमांची गरज असल्याचे यावेळी उपस्थितांनी नमूद केले. विद्यार्थ्यांच्या शिक्षणाला हातभार लावणे हीच समाजाप्रती खरी बांधिलकी असून, स्व. मोरेश्वरजी सावे यांच्या सामाजिक कार्याच्या विचारांना कृतीतून आदरांजली वाहण्याचा हा प्रयत्न असल्याची भावना व्यक्त करण्यात आली. या कार्यक्रमात भारतीय जनता पार्टीचे मंडळ अध्यक्ष संजयजी बोराडे, युवा मंडळ अध्यक्ष अर्जुन कारके, वार्ड अध्यक्ष बाळकृष्ण शेवंते, संस्था अध्यक्ष सुभाष पाटील, प्रशालेच्या मुख्याध्यापिका निर्मला व्यवहारे आणि समाजवृषण रामदास वाघमारे यांच्या हस्ते विद्यार्थ्यांना स्कूल बॅगचे वाटप करण्यात आले. स्कूल बॅग मिळाल्यानंतर विद्यार्थ्यांच्या चेहऱ्यावर दिसणारा आनंद हा या सामाजिक उपक्रमाचे खरे फलित ठरले. गरजू विद्यार्थ्यांना शिक्षणासाठी आवश्यक साधनसामग्री उपलब्ध करून देणे, त्यांचा आत्मविश्वास वाढविणे आणि त्यांना शिक्षणाच्या मुख्य प्रवाहात पुढे नेणे, हा समाजामिमुख उपक्रमाचा सकारात्मक संदेश या कार्यक्रमातून देण्यात आला. गरजू विद्यार्थ्यांच्या शिक्षणासाठी समाजाने पुढे येणे, हीच खऱ्या अर्थाने सामाजिक बांधिलकी, असा संदेश या उपक्रमातून देण्यात आला.

चौथ्या दिवशी एसएफआय, डीवायएफआयचे आंदोलन यशस्वी; प्रशासनाने दिले लेखी आश्वासन

बीड / प्रतिनिधी

टुडंट्स फेडरेशन ऑफ इंडिया (एसएफआय) आणि डेमोक्रेटिक युथ फेडरेशन ऑफ इंडिया (डीवायएफआय) बीड जिल्हा कमिटी तर्फे जिल्हा परिषदेच्यासमोर १ सप्टेंबरपासून सुरू झालेले बेमुदत धरणे आंदोलन अखेर आज यशस्वी ठरले. जिल्हा परिषदेचे मुख्य कार्यकारी अधिकारी, शिक्षणाधिकारी, बांधकाम विभागाचे अभियंता यांच्यासोबत आंदोलकांची सविस्तर चर्चा झाली. त्यानंतर लेखी आश्वासन मिळाले आणि आंदोलनास तात्पुरती स्थगिती देण्यात आली आहे. त्यामुळे सलग चार दिवस झालेले आंदोलन अखेर आज यशस्वी ठरल्याचे, एसएफआय, डीवायएफआयने सांगितले.

एसएफआय, डीवायएफआयने राज्यभरात 'शाळा वाचवा, शाळा सुधार' ही मोहीम हाती घेतली आहे. त्याच पार्श्वभूमीवर हे आंदोलन झाले. एसएफआय, डीवायएफआयने बीड जिल्ह्यात जिल्हा परिषदेच्या ३० शाळांची पाहणी केली. तेथील परिस्थिती अत्यंत चिंताजनक आहे. शासन आणि प्रशासनाने त्याकडे गांभीर्याने लक्ष देऊन त्यावर काम करणे आवश्यक आहे.

आंदोलनातील मागण्यांवर प्रशासनाने लेखी आश्वासन दिले आहे. त्यातील ठळक मुद्दे पुढीलप्रमाणे आहेत. इमारत नसलेल्या शाळांचे पुढीलप्रमाणे काम केले जाईल. गणवेशाचे पुढील १५ दिवसात वाटप केले जाईल. शाळांचे पत्रे खराब झाल्याने आणि खिडकीतून पाणी वर्गात येते, ते दुरुस्त करण्यात येईल. स्वच्छ पिण्याचे पाणी, स्वच्छतागृहे, वीज, बसण्यासाठी बाकडे, आदी मूलभूत सुविधा उपलब्ध करून दिल्या जातील. शालेय पोषण आहार योजनेअंतर्गत विद्यार्थ्यांना दररोज मेनूप्रमाणे वेगवेगळे पौष्टिक अन्न दिले जाईल. शाळांची नियमित पाहणी करण्यात येईल. शिक्षक आणि कर्मचारी यांना शाळेवर वेळेत हजार राहण्याची ताकीद देण्यात येईल, आणि कर्मचाऱ्यांवर कठोर कारवाई करण्यात येईल. याबाबत सक्त आदेश देण्यात येणार आहे. शाळेच्या परिसरात फोटो/व्हिडिओ काढण्यास प्रतिबंध घालण्यात येणार नाही. विद्यार्थ्यांना प्रवास भत्ता देण्यात येतो, त्यात नियमितता ठेवली जाईल. शाळाबाह्य विद्यार्थ्यांचे सर्वेक्षण करून त्यांना पुन्हा शिक्षणाच्या मुख्य प्रवाहात आणण्यासाठी विशेष मोहीम राबवली जाईल. आठवी पर्यंतच्या शाळांना टप्पाटप्प्याने डिजिटल बोर्ड उपलब्ध करून

देण्यात येईल. तुकानाईक तांडा, खांडवी येथील शिक्षकांच्या अनियमितेबाबत सुनावणीनंतरची पुढील कारवाई करण्याची प्रक्रिया आठ दिवसात सुरू केली जाईल.

धोरणात्मक मुद्दे राज्य शासनाकडे पाठविले जाईल, त्यात सरकारी शाळा बंद करणे अथवा विलीनीकरण करण्याची प्रक्रिया तात्काळ स्थगित करावी. बंद करण्यात आलेल्या अथवा विलीनीकरणाच्या प्रक्रियेत असलेल्या शाळांचा पुनर्विचार करून त्या पुन्हा सुरू करण्यासाठी विशेष कृती आराखडा तयार करावा. पटसंख्येचे कारण दाखवून शाळा बंद करू नये, पटसंख्या वाढवण्यासाठी ठोस धोरण आखून त्यावर

काटेकोरपणे काम करावे. जिल्हा परिषदेच्या शाळांमधील शिक्षकांची रिक्त पदे भरावीत. एक शिक्षकी शाळेत किमान अजून एका शिक्षकाची नेमणूक करावी. आवश्यकतेनुसार नवीन शिक्षक पदांची निर्मिती करावी. सरकारी शाळांमध्ये शिक्षकेतर कर्मचाऱ्यांची (क्लार्क, रिपाई) भरती करावी. ज्या शाळांवर जाण्यासाठी रस्त्याची सोय नाही, अशा परिसरातील मजबूत रस्ते बांधणीचे काम सुरू करण्यात यावे. शालेय पोषण आहार योजनेअंतर्गत असलेल्या कामगारांच्या मानधनात वाढ करण्यात यावी. दुष्काळी परिस्थितीच्या पार्श्वभूमीवर विद्यार्थ्यांचे संपूर्ण शैक्षणिक शुल्क माफ करा. या मागण्यांचा समावेश आहे. वरील मागण्यांना घेऊन एसएफआय, डीवायएफआय च्यावतीने 'शाळा वाचवा, शाळा सुधार' या राज्यव्यापी मोहीमे अंतर्गत दिनांक १ सप्टेंबर २०२६ पासून जिल्हा परिषद, बीड येथे बेमुदत धरणे आंदोलन सुरू केले होते. आज चौथ्या दिवशी प्रशासनासोबत आंदोलकांची सविस्तर चर्चा झाली. प्रशासनाने लेखी आश्वासनाचे पत्र दिल्यानंतर आंदोलन स्थगित करण्यात आले आहे. तसेच आश्वासित केल्याप्रमाणे शाळा सुधारणा बाबत कारवाई

सुरू न झाल्यास व्यापक आणि तीव्र आंदोलन छेडले जाईल, असा इशारा एसएफआय, डीवायएफआयने दिला आहे. आंदोलनाचे नेतृत्व डीवायएफआयचे राज्य अध्यक्ष मोहन जाधव, एसएफआयचे राज्य अध्यक्ष रोहिदास जाधव, डीवायएफआयचे जिल्हा अध्यक्ष सुहास झोडगे, जिल्हा सचिव विशाल देशमुख, राज्य कमिटी सदस्य प्रशांत मस्के, एसएफआयचे संगमेश्वर आंधळकर, शंरजमाखान पठाण, नवनाथ नाईकवाडे, भागवत तावरे, संजय तांदळे, प्रा. मोहनराव परजणे, अजय राऊत, आदिल, आदींनी आंदोलनात सहभागी होऊन पाठिंबा दिला. आंदोलनात भाऊसाहेब रणादिवे, नितीन पवार, दत्ता पवार, विजय चव्हाण, चंद्रकांत गाते, विठ्ठल सक्राते, सुनील शिंदे, विजय घुगे, अरुण पांचाळ, अनिल राठोड, सचिन टिळक, विजय चव्हाण, दत्ता सुरवसे, महादेव इंगळे, संकल्प साठे, रोहित राठोड, आदी सहभागी झाले आहेत.